

[Finansministeren.]

den nye skala kommer til at betale, og hvad man ville være kommet til at betale med de nuværende regler ført videre.“

Det er helt præcist. Det kan ikke siges bedre. Det er det, vi har foretrukket; men det er vel også det, der er det rigtige, for kun ved at foretage sammenligningen på den måde, at man siger: hvad ville skatteyderne komme til at betale i 1968-69 med de regler, vi har nu, og hvad vil de komme til at betale efter det forslag, finansministeren her har forelagt, kan man få et klart indtryk af, hvad selve skattereformen betyder. Derfor er det rigtigt, når vi både i bemærkningerne og i det materiale, jeg har givet til pressen, har kunnet sige, at på de og de indtægtstrin foregår der både en procentvis nedsættelse af skatterne og en nedsættelse i kroner og øre i forhold til, hvad man skulle have betalt efter det nuværende system, og der er slet ikke tale om noget illusionsnummer; der kan højst være tale om, at nogle ikke rigtig har forstået, hvad det var, der blev sagt, selv om det er sagt omtrent så tydeligt, som man vist kan sige det. Jeg kan henvise til adskillige steder i bemærkningerne, hvor det helt klart står, at vi har foretaget beregningerne på den måde.

Det er heller ikke rigtigt, når man siger, at nu bliver stigningerne så meget større, end vi tidligere har sagt, for vi har nemlig ikke tidligere sagt, at stigningerne ville blive sådan og sådan i 1968-69. Det, vi drøftede i foråret, og som hr. Ninn-Hansen var meget inde på, var en skala beregnet under ganske bestemte forudsætninger. Men glem nu ikke, at det var i februar måned 1967, og der er sket et og andet siden februar 1967 i retning af udgiftsstigninger på statsbudgettet, og de er ikke små, heller ikke de, der skete i sidste folketingsår, og som blev vedtaget af et enstemmigt folketing. (*Ninn-Hansen*: Kan vi ikke få eksempler?). Det kan vi godt; der er masser af eksempler. (*Ninn-Hansen*: Hvilke?). Jeg kan bare nævne landbrugsstøtten, f. eks., hvis man gerne vil have noget, en enkelt ting; men jeg kan da også nævne en hel del andre ting. (*Poul Møller*: Boligfonden!) Ja.

Efter fremsættelsen af finanslovforslaget sidste år — det må vel være rigtigt at tage det og sammenligne det med den finanslov,

der blev vedtaget — er der en stigning i forbindelse med arbejdsløshedsloven på 44 mill. kr., landbrugslån 50 mill. kr., tilskud til mejerivarer 120 mill. kr. (*Henry Christensen*: Momsen!), lov om sygedagpenge osv. 15 mill. kr., boligfonden 90 mill. kr., momsadministrationen 35 mill. kr., diverse andre udgifter 40 mill. kr. — i alt lige ved 400 mill. kr. Dertil kom, at der var forskellige lovbundne udgifter: sygehustilskuddet og statens pensionsudgifter, der steg mere, end der var regnet med — det var 50 mill. kr. Og så landbrugsstøtten, som jeg jo også har sagt kom ind i billedet, og løn- og prisstigninger, som blev noget større, end man havde regnet med.

Men det er ikke nok. Det gav altså en stigning på en 500 mill. kr. Dertil kommer stigninger, efter at finansloven var blevet vedtaget; der er boligfonden, rigtigt, som hr. Poul Møller nævnte, 310 mill. kr., og der er en række andre ting, sådan at vi får en stigning på ca. 400-500 mill. kr. yderligere dér. Det kan vi jo diskutere, når vi kommer frem til den side af sagen.

Jeg har forstået, at man var imod boligfonden som sådan, men som jeg husker debatten i folketinget, blev der fra alle partiers side sagt, at man var skam ikke imod, at de midler skulle bruges til de pågældende formål; man ville blot have delt det op på en anden måde. Hr. Hastrup ryster på hovedet; er det ikke rigtigt? (*Hastrup*: Nej, det er ikke rigtigt!). Nå, jeg opfattede det altså sådan, at man stort set var enig i, at der skulle bruges et beløb af den størrelse til disse formål, og, all right, hvis man ikke ønsker at bruge penge til de formål, så er det jo meget rart, at det bliver sagt, og det er altså sagt af hr. Hastrup her i dag. Men jeg har altså aldrig lovet, at vi kom med 90 pct.-skalaen som grundlag for statens indkomster i 1968-69. Det har jeg aldrig lovet; jeg har altid taget afstand fra forsøg på at tvinge mig ind i dette. (*Poul Møller*: Det er rigtigt!).

Man siger, at der er ikke sket en omlægning af skatterne. Det er heller ikke helt rigtigt; det er der faktisk. Den direkte skat udgør en mindre procent af de samlede skatter, end den gjorde i 1966-67. Undskyld, jeg skal have et papir, som jeg tror også vil kunne interessere en hel del i forbindelse